

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-1062/05-21

Datum: 15. 3. 2007

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji 15. marca 2007

odločilo:

1. Odločba Višjega sodišča v Ljubljani št. PRpv 1630/2005 z dne 20. 9. 2005 in odločba Okrajnega sodišča v Grosupljem št. PRs-2096/03 z dne 17. 8. 2005 se razveljavita.
2. Postopek o prekršku v zadevi št. PRs-2096/03 Okrajnega sodišča v Grosupljem zoper obdolženega A. A. se ustavi.
3. Stroški postopka v zadevi iz prejšnje točke bremenijo proračun.

Obrazložitev

A.

1. S prvostopenjsko odločbo o prekršku je bil pritožnik spoznan za odgovornega storitve cestnoprometnega prekrška po točki c) četrtega odstavka 117. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98 in nasl. – ZVCP). Izrečeni sta mu bili denarna kazen v znesku 100.000 tolarjev in stranska kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ter naloženo plačilo stroškov postopka. Višje sodišče je odločitev o stranski kazni spremenilo in je pritožniku namesto prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja izreklo šest kazenskih točk, sicer pa prvostopenjsko odločbo potrdilo.

2. Pritožnik v ustavni pritožbi zatrjuje kršitev 22. in 25. člena Ustave. Kršitev enakega varstva pravic zatrjuje pritožnik s tem, da je bila drugostopenjska odločba o prekršku odpravljena na pritožnikov naslov po tem, ko je že nastopilo absolutno zastaranje. V zvezi s tem se sklicuje na stališča, ki jih je zavzelo Ustavno sodišče v odločbi št. Up-762/03 z dne 7. 4. 2005 (Uradni list RS, št. 46/05 in OdlUS XIV, 39). Kršitev 25. člena Ustave zatrjuje pritožnik z navedbo, da je drugostopenjsko sodišče zavzelo zgolj pavšalno stališče glede pritožbenih navedb. Predlaga razveljavitev izpodbijanih odločb.

3. Ustavno sodišče je v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) s sklepom št. Up-1062/05 z dne 14. 3. 2006 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo. V skladu s 56. členom jo je poslalo v odgovor Višjemu sodišču v Ljubljani ter Okrajnemu sodišču v Grosupljem, ki nanjo nista odgovorili.

B.

4. Ustavno sodišče je vpogledalo v spis Okrajnega sodišča v Grosupljem št. PRs-2096/03. Iz spisa je razvidno, da je pritožnik storil prekršek 28. 9. 2003. Prvostopenjska odločba je bila izdana 17. 8. 2005. O pritožbi je Višje sodišče odločilo na seji 20. 9. 2005. Absolutno zastaranje postopka o prekršku zoper pritožnika je nastopilo 28. 9. 2005. Iz podatkov spisa izhaja, da je bila drugostopenjska odločba (njen odpravek ima datum 26. 9. 2005) odpravljena na pritožnikov naslov šele dne 29. 9. 2005, kar pomeni en dan po dnevu, ko je nastopilo absolutno zastaranje postopka o prekršku. Pritožniku in njegovemu zagovorniku je bila drugostopenjska odločba vročena 30. 9. 2005 (dva dni po nastopu absolutnega zastaranja).

5. Gre za primer, o kakršnem je Ustavno sodišče že odločilo z odločbo št. Up-762/03. V njej je med drugim navedlo, da morajo državni organi znotraj roka, določenega za absolutno zastaranje pregona, opraviti vsa procesna dejanja, da bi postopek zoper posameznika končali. Glede na namen zastaranja ne zadošča, da državni organ pred iztekom tega roka izda odločbo, temveč mora imeti posameznik, na katerega se nanaša, tudi možnost, da se seznaní z njeno vsebino. Zato mora državni organ pred pretekom absolutnega zastaralnega roka opraviti tudi vsa tista dejanja, ki so potrebna za to, da se prizadeti lahko seznaní z vsebino odločitve, to pa pomeni, da mora odločbo znotraj zastaralnega roka vsaj odpraviti na njegov naslov. Nasprotno stališče bi pomenilo, da nastopijo učinki odločbe za posameznika, še preden se je imel možnost seznaniti z njeno vsebino, hkrati pa bi imelo za posledico, da "visi" nad posameznikom grožnja s sankcijo še neomejeno dolgo po absolutnem zastaranju oziroma vse do preteka roka za zastaranje izvršitve sankcije. To pa je v nasprotju z namenom instituta zastaranja, ki je prav v tem, da se po preteku določenega časa vzpostavi pravni mir in odpravi negotovost glede možnosti posegov v pravice posameznikov.

6. Ker je bila drugostopenjska odločba odpravljena na pritožnikov naslov po nastopu absolutnega zastaranja, je bila pritožniku kršena pravica iz 22. člena Ustave, zato je Ustavno sodišče izpodbijani odločbi razveljavilo (1. točka izreka).

7. Glede na naravo ugotovljene kršitve človekove pravice in glede na to, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 60. člena ZUstS, je Ustavno sodišče z uporabo določbe 4. točke prvega odstavka 167. člena ZP odločilo, da se postopek o prekršku zoper pritožnika ustavi (2. točka izreka). Na podlagi petega odstavka 207. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in nasl. – ZP-1) bo Ministrstvo za pravosodje iz evidence kazenskih točk izbrisalo ustrezno število kazenskih točk v cestnem prometu. Ker je Ustavno sodišče samo odločilo o pritožnikovi pravici, je v skladu z določbo četrtega odstavka 176. člena ZP odločilo, da stroški postopka o prekršku bremenijo proračun (3. točka izreka).

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena, prvega odstavka 60. člena in drugega odstavka 40. člena v zvezi z 49. členom ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti štirim. Proti so glasovali sodnika Fišer in Tratnik ter sodnici Modrijan in Škrk. Sodnik Ribičič je dal pritrdilno ločeno mnenje, sodnik Fišer je dal odklonilno ločeno mnenje.

Predsednik
dr. Janez Čebulj